

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2522010199
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2522010199.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovovej a JUDr. Martina Žovinca, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 19.10.2022, č. k. 8T/56/2022-173, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.09.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Piešťany rozsudkom zo dňa 19.10.2022, č. k. 8T/56/2022-173 uznal obžalovaného A. B. za vinného, že

spolu s už odsúdeným C. D. po predchádzajúcej dohode dňa 11.1.2022 v čase asi o 02:00 hod. v E. F. G. H. ceste na parkovisku pred letiskom na nákladnom vozidle zn. Renault Midlum bielej farby, ev. č. E. XXXXX, obžalovaný A. B. prinesenými kliešťami úmyselne rozbil bočné okno na strane vodiča a z neuzamknutej nádrže na naftu odcudzil 40 l nafty, ktorú postupne prečerpal do vozidla VW Golf, ev. č. I. XXXXX, v ktorom sedel ako vodič C. D. dávajúci pozor, či na miesto neprichádza iná osoba, čím spoločne spôsobili spoločnosti Dodo Transport, s.r.o., Štúrova 1146/5, Piešťany, IČO: 4822842 škodu poškodením vo výške 619,93 eur a škodu krádežou vo výške 55,63 eur, teda spoločným konaním poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, čím spáchal prečin poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Za to mu súd podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, s poukazom na § 42 odsek 1 Trestného zákona a § 41 odsek 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste povinnej práce vo výmere 80 hodín v trestnom rozkaze Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/8/2022 zo dňa 14.1.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného k povinnosti spoločne a nerozdielne s už odsúdeným C. D. uhradiť poškodenej spoločnosti Dodo Transport s. r. o, so sídlom Štúrova 1146/5, 921 01 Piešťany, IČO: 48 292 842 škodu vo výške 660,- eur.

2. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný, na hlavnom pojednávaní, po jeho vyhlásení odvolanie. Podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním zo dňa 09.01.2022, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):

2.1. Poukazuje na to, že podané odvolanie smeruje voči výške trestu.

2.2. Uvádza, že súd prvého stupňa dňa 05.09.2022 vydal trestný rozkaz, v ktorom vyslovil rovnaký výrok a vine a treste ako v napadnutom rozsudku. S poukazom na § 39 ods. 1 Trestného poriadku uvádza, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine a takýmto spôsobom vytvoril podmienky

pre postup súdu obdobný ustanoveniu § 232 ods. 2 Trestného poriadku, ktoré dáva prokurátorovi právo dohodnúť sa s obžalovaným na treste, a to aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom. Ďalej poukazuje na priznanú poľahčujúcu okolnosť a prirážajúce okolnosti. Konštatuje, že na rozdiel od vyslovenia výroku o vine a treste v trestnom rozkaze, obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ale vo výroku o treste toto vyhlásenie ako keby neexistovalo.

2.3. Zároveň vyslovuje pochybnosť o odôvodnení uloženia súhrnného trestu súdom prvého stupňa vychádzajúc z právneho názoru Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/37/2010: „Ak bol páchateľ odsúdený viacerými rozhodnutiami (rozsudkami, trestnými rozkazmi) za trestné činy spáchané skôr, ako bolo súdom prvého stupňa vyhlásené prvé z nich, súd musí zrušiť výroky o treste vo všetkých predchádzajúcich rozhodnutiach, ktoré sú v pomere uvedenom v ustanovení § 42 ods. 1 Trestného zákona, a páchateľovi uložiť súhrnný trest za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť (t.j. za všetky trestné činy spáchané vo viacčinnom súbehu).“

2.4. Je názoru, že súd prvého stupňa vyhodnotil postoj obžalovaného formálne a rozhodnutie súdu prvého stupňa o súhrnnom treste je v neprospech obžalovaného, keďže súd nezrušil výroky o treste vo všetkých predchádzajúcich rozhodnutiach, ktoré sú v pomere uvedenom v ust. § 42 ods. 1 Trestného zákona.

2.5. Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a nahradil ho novým rozhodnutím.

3. Prokurátor sa na hlavnom pojednávaní práva na podanie odvolania proti rozsudku vzdal.

4. Na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo za prítomnosti obžalovaného a prokurátora.

5. Prokurátor sa v rámci konečného návrhu vyjadril tak, že okresný súd rozhodol zákonne a správne vo všetkých výrokoch rozsudku. Prvostupňový súd správne zrušil výrok o treste OS Trenčín a nezrušil výroky o treste iných predchádzajúcich súdnych rozhodnutí, ktorými bol obžalovaný skôr odsúdený, pretože pri odsúdeniach obžalovaného pod bodmi 3. a 4. nejde o zbiehajúcu trestnú činnosť, ale ide o recidívu. Odvolanie obžalovaného, ako nedôvodné, navrhol zamietnuť podľa § 319 TP. Obžalovaný uviedol, že by chcel, aby to bolo zrušené, už nie je vo výkone trestu, veci sa zmenili, teraz je zamestnaný. Chcel by alternatívny trest.

6. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

7. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutých výrokov a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

8. V prvom rade je potrebné uviesť, že odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie obžalovaného čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia súdom prvého stupňa) meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

9. Prvostupňový súd v prvom rade správne vyhodnotil potrebu uložiť obžalovanému za zbiehajúcu sa trestnú činnosť súhrnný trest odňatia slobody, a to vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Trenčín vo veci pod sp. zn. OT/8/2022.

10. Zo skutočností zistených prvostupňovým súdom vyplýva, že aktuálne súdený skutok spáchaný obžalovaným dňa 11.01.2023 o 02.00 hod. je vo viacčinnom súbehu so skutkom spáchaným obžalovaným dňa 11.01.2022 od 06.45 hod. do 7.20 hod. (trestné stíhanie vedené na Okresnom súde Trenčín sp. zn. OT/8/2022). Medzi týmito skutkami nebol vyhlásený žiaden odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin obžalovaného. Za všetky tieto skutky je preto potrebné obžalovanému uložiť jeden súhrnný trest. Ak obžalovaný v odvolaní namietá, že súd prvého stupňa nerozhodol o súhrnnom treste v súlade s ust. § 42 ods. 1 Trestného zákona nie sú jeho pochybnosti na mieste.

11. Viac trestných činov je v súbehu (viacčinnom) len potiaľ, pokiaľ medzi prvým a posledným z nich nebol vyhlásený, súdom prvého stupňa, odsudzujúci (hoci aj neprávoplatný) rozsudok za iný trestný čin obžalovaného. Činy spáchané po odsudzujúcom rozsudku do doby jeho právoplatnosti treba posúdiť obdobne ako recidívu (R 8/1974). Ak bol trestný čin spáchaný po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku súdom prvého stupňa, nejde o súbeh, a teda je vylúčené uloženie súhrnného trestu v zmysle § 35 ods. 2 Trestného zákona (teraz § 42 ods. 1 Trestného zákona), aj keď bol tento rozsudok v ďalšom konaní zrušený a nový odsudzujúci rozsudok súd prvého stupňa vyhlásil až po spáchaní trestného činu, za ktorý sa ukladá trest (R 52/1971). Skutky spáchané od 22.01.2022 do 08.02.2022 (v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 4T/18/2022) boli obžalovaným spáchané až po doručení trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín v konaní pod sp. zn. OT/8/2022 obžalovanému dňa 14.01.2022, preto sa jedná o recidívu. Čo sa týka skutkov, ktoré boli prejednávané v konaniach vedených na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 1T/36/2022 a Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. OT/7/2022, tu je vylúčený súbeh s aktuálne stíhaným skutkom, nakoľko bol prerušený doručením trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín v konaní sp. zn. OT/7/2022 obžalovanému dňa 10.01.2022. Uvedené dostatočne vysvetlil aj prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, na čo odvolací súd v podrobnostiach poukazuje a s uvedenými právnymi závermi súdu prvého stupňa sa v plnom rozsahu stotožňuje.

12. Rovnako správne prvostupňový súd postupoval, keď súhrnný trest ukladal podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich (zo zbiehajúcich sa) najprisnejšie trestný. Tým je prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona.

13. Pri ukladaní trestu prvostupňový súd prihliadol pritom ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery, pričom starostlivo a uvážene prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti (§ 37 písm. h), m) Trestného zákona) a poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. l) Trestného zákona) a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Pri ukladaní trestu zároveň správne postupoval podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona vzhľadom na prevahu príťažujúcich okolností. Prvostupňový súd po vykonaní úprav pôvodnej trestnej sadzby (0-2 roky rokov) mohol ukladať trest vo výmere 8 mesiacov až 2 roky.

14. S prihliadnutím na prevažujúci pomer príťažujúcich okolností ako aj osobu obžalovaného, najmä s poukazom na tú skutočnosť, že obžalovanému už bola v minulosti poskytnutá šanca podmieneným odsúdením preukázať polepšenie, avšak ihneď v prvý deň plynutia skúšobnej doby sa dopustil dvoch skutkov kvalifikovaných ako trestné činy, dospel prvostupňový súd k správnejmu záveru, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody. Uložený alternatívny trest, resp. trest nespojený s odňatím slobody nemal u obžalovaného žiadaný účinok a očividne nevedol k jeho náprave ani uvedomeniu si nesprávnosti svojho konania. Uloženie ďalšieho alternatívneho trestu by vzhľadom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a nemohlo byť vo vzťahu k osobe obžalovaného považované za účinné a dostatočné. Za tohto stavu niet dôvodu sa domnievať, že ďalšie uloženie trestu bez obmedzenia osobnej slobody obžalovaného splní svoj zákonom sledovaný účel.

15. Berúc do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti je nepodmienečný trest odňatia slobody uložený napadnutým rozsudkom vo výmere 9 mesiacov za zbiehajúcu sa trestnú činnosť (uložený na takmer samej dolnej hranici trestnej sadzby) z pohľadu odvolacieho súdu primeraný a zákonný a zodpovedá všetkým zásadám pre ukladanie trestu. Takto uložený trest v sebe obsahuje prvky individuálnej, ako aj generálnej prevencie, vrátane morálneho odsúdenia konania obžalovaného. Prvostupňový súd vykonal ohľadom tohto výroku dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie trestu. Svoje zistenia a závery následne dostatočným a zrozumiteľným spôsobom rozviedol v napadnutom rozsudku.

16. Odvolací súd v súvislosti s odvolacími námietkami obžalovaného preskúmal aj možnosť použitia § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Trestného zákona a mimoriadneho zníženia trestu vzhľadom na obžalovaným realizované vyhlásenie o vine. Odvolací súd pripomína, že analogická aplikácia mimoriadneho zníženia

trestu predstavuje iba fakultatívnu možnosť a rozhodne ju nemožno stotožňovať s povinnosťou na strane súdu. Zároveň je v súvislosti s odvolaním obžalovaného potrebné zdôrazniť, že kým v prípade dohody o uznaní viny a prijatí trestu je páchateľovi ukladaný známy trest, tak v prípade vyhlásenia o uznaní viny mu trest predznamenaný nie je. Pri vyhlásení viny obžalovaným na hlavnom pojednávaní teda nedochádza k dohode o výške trestu medzi obžalovaným a prokurátorom, príp. súdom, preto nie je správna úvaha obžalovaného, že vyhlásením viny si obžalovaný vytvoril podmienky pre postup súdu obdobný ustanoveniu § 232 ods. 2 Trestného poriadku, ktoré dáva prokurátorovi právo dohodnúť sa s obžalovaným na treste, a to aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom.

17. Zároveň nemožno opomenúť, že aplikácia ustanovení o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, je namieste len v tom prípade, ak súd dospeje k záveru, že účel trestu splní aj kratší trest odňatia slobody, ktorý Trestný zákon za predmetný trestný čin umožňuje uložiť. Už z vydaného trestného rozkazu je zrejmé, že súd neuložil obžalovanému trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby (8 mesiacov), ale tento uložil vo výmere 9 mesiacov. Teda už pri vydaní trestného rozkazu súd deklaroval, že uloženie trestu, s poukazom na všetky kritéria významné pre ukládanie trestov, na dolnej hranici trestnej sadzby, či alternatívneho trestu, nie je primerané, a preto možno k rovnakému záveru dospieť aj v prípade vytvorenia si možnosti na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody. V tomto kontexte rovnako nemožno opomíňať, že priznanie sa obžalovaného bolo ako poľahčujúca okolnosť prvostupňový súdom zohľadnená.

18. Odvolací súd v tomto smere dospel k záveru, že vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý už bol pred spáchaním prejednávaneho skutku súdne trestaný, okolnosti spáchania skutku (v jeden deň spáchal dva skutky s majetkovým motívom), úmyselné konanie obžalovaného, jeho postoj k dodržiavaniu právneho poriadku a skutočnosť, že sa uvedeného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, by uloženie trestu obžalovanému pod dolnú hranicu trestnej sadzby nebolo dostatočné na jeho prevýchovu. Odvolací súd preto nepovažuje použitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu pri obžalovanom za vhodné a postačujúce na naplnenie účelu trestu.

19. Rovnako správne rozhodol prvostupňový súd aj o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia vyhodnotil odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, iné chyby napadnutého rozsudku, ktoré neboli odvolaním vytýkané, a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd nenašiel a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.